

μπαλιά

μπαλιά, η, ουσ. [<μπάλα + κατάλ. -ιά]. **1.** το χτύπημα που δέχεται κάποιος με μπάλα: «του 'ρθε μια μπαλιά στο κεφάλι». **2.** (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) το χτύπημα της μπάλας, καθώς και η πορεία που διαγράφει αυτή μετά το χτύπημά της, μέχρι να φτάσει στον αποδέκτη της: «σ' όλη τη διάρκεια του παιχνιδιού, δεν του 'δωσαν ούτε μια μπαλιά || η μπαλιά ήταν πολύ δυνατή και δεν μπόρεσε να την προλάβει || του 'κανε μια προωθημένη μπαλιά, αλλά δεν την πρόλαβε || η συρτή μπαλιά του κόπηκε από την επέμβαση του αμυντικού || οι ψηλοκρεμαστές μπαλιές δεν ευνοούν το τεχνικό παιχνίδι».

- *μπαλιά διαβήτη*, (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) η μεταβίβαση της μπάλας σε συμπαίκτη με μεγάλη ακρίβεια: «με μια μπαλιά διαβήτη τρύπησε την αντίπαλη άμυνα».

- *μπαλιά λουκούμι*, (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) μεταβίβαση της μπάλας σε συμπαίκτη που του δίνεται η δυνατότητα να πετύχει γκολ: «ο συμπαίκτης του του 'στειλε μια μπαλιά λουκούμι κι αυτός δε δυσκολεύτηκε να βγάλει γκολ»· βλ. και φρ. του 'δωσε γκολ στο πιάτο, λ. γκολ·

- *μπαλιά τρύπα*, (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) το πέταγμα της μπάλας από παίκτη ανάμεσα από τους αντίπαλους αμυντικούς, ώστε να προλάβει συμπαίκτης του να την εκμεταλλευτεί για να πετύχει γκολ: «έκανε μια μπαλιά τρύπα, αλλά δεν την αντιλήφθηκε κανένας συμπαίκτης του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας